

Tévedten az erdőben

A mesét írta: Molnár Zoé, 10 éves

Kis koromban

Sziasztok! Én ravaszdi vagyok, egy róka. Régen, még kis koromban elszakítottak a szüleimtől: a vadászok. Az emberek mentettek meg, és neveltek fel.

Az egész életem

Az egész életem az emberek közt volt. Egy Klaudia nevű kislány nevelt fel, mi voltunk a legjobb barátok. Nagyon szerettem. Etetett, játszott velem, házat épített nekem, és velem aludt. Nála jobb gazdi nem is lehetett volna.

Félek

Egyszer ebédnél meghallottam hogy Klau szülei valami olyat mondtak Klaudiának hogy ha nagy leszek, szabadon engednek. És attól a perctől minden nap azon gondolkodtam, hogy miért. Nagyon félek.

Itt a jelen

Most itt vagyok, kezdődjön a mese. Klau sírva fut hozzám, és azt mondja: sose foglak elfelejteni. Most, most értem meg hogy mi volt a beszéd, el kell mennem az erdőbe. Nem maradhatok itt tovább.

Búcsúzkodás

Szólta nekem Klau szülei: gyere ide ravaszdi. Be kellett mennem egy ketrecbe. beraktak a kocsiba, és elvittek az erdőbe. Klau könnyes szemmel mondja: mindig szeretni foglak. És elindultam.

Nem tudom

Én csak kis koromban láttam erdőt. azt is csak egy hétig. Aztán, ahogy mondtam, tönkretették az életem a vadászok. Itt vagyok egyedül, éhesen, félek. Nem tudom hogy mit tegyek. Egy hang szól hozzám.

Ki az?

Ki az?- kérdezem. Azt mondja a hang. Te egy róka vagy. Na és?- kérdem. Félsz az erdőben – mondja az idegen hang. Igen, mert embereknél éltem – mondom. De miért?- kérdezi. Mert a vadászok ellopták a szüleimet- mondom. És akkor emberekkel kell élned? Igen. Igen, mert egyedül nem tudtam volna. Akkor most sem fogsz tudni. Miért? Mert nem tudod hogy kell. És előbújik a fa mögül egy öreg farkas. Az én nevem Farkas. - mondja. Az enyém pedig ravaszdi. – mondom. És megismerkedtünk.

Tanítás

Az öreg farkas megkérdezi: akarsz-e nálam lakni. Igen. – mondom örömmel. Másnap azt mondja nekem az öreg farkas, hogy tanulnom kell. Miért? – kérdem. Mert különben itt nem fogsz tudni élni. Kezdjünk bele. – mondom. Először ugrani fogsz megtanulni. – mondja a farkas. Én már tudok – mondom. Nem tudsz – mondja az öreg, és nekivágtunk. Elmegyünk egy szakadékhoz. Azt mondja a farkas: ugorj át. Hátrafutok. Előkészülök és bemérem. Rám üvölt a farkas: nem jó. Miért? – kérdem. Rosszul állsz – mondja. Így kell. És át ugorja a szakadékot.

A nagy ugrás

Beállok úgy, ahogy a farkas mutatta. Megint bemérem. Elkezdek futni, és ugrok. Abban a pillanatban éreztem, hogy repülök. És végül a másik oldalon kötök ki. A nagy ugrás.

Megtanultam ugrani

Sikerült! sikerült! sikerült! üvöltöm torkomszakadtából. Azért ne siesd el magad. Még van mit tanulnod – mondja az öreg.

Megint egyedül

Elteltek a napok, hónapok, és az egyik nap bejelenti a farkas, hogy készen állok. Aznap tartjuk a búcsúzkodást, és este elindulok. Megint egyedül vagyok. De most már felkészültem. Hozzám szól egy hang. De ezúttal egy sokkal mélyebb és félelmetesebb hang. Mit keresel itt? – kérdezi. Vadászni – mondom. Ez az én telkem – mondja az idegen. Miért lenne a te telked? – kérdem. Mert az enyém! mondja feldühödött hangon, és akkor lecsap fentről egy villámot mellém. Egy nagy feketeség volt fönt.

Veszély

Elkezdek futni. A fekete folt egyre több villámot csap le. Én pedig ide-oda ugrálok. Egyszer csak elbújok egy fa mögé. Ott töltöm az éjszakát, mert egész éjjel keres. Nagy a veszély. Ha eltalál, megöl. Nem szabad elmozdulnom innen. Nagyon félek. Ez a nagy feketeség el akar találni. De még túl fiatal vagyok a halálhoz. Keressen mást!

Egyenlő

Reggel arra ébredtem, hogy minden száraz és kiégett. Biztos a felhő volt. És abban a pillanatban hogy ezt kimondtam, ott volt előttem. Nem vagyok felhő! Akkor mi? Talán füst? A felhő egyszerre három villámot csapott le és az egyik eltalálta a lábamat. Az volt a szerencsém hogy a földön volt egy tükör. Hogy miért? A másik villám felém csapott, de megtanultam hogy kell használni a reflexemet és gyors felkaptam. Magam felé teszem és visszacsapom a villámot a felhő közepébe. Ő is megsérült, és én is. Egyenlő. Egyenlő arány.

Győztem

Kivédtem! Kivédtem! Kivédtem! Kivédtem egy trükkel. Egyszerre kivédtem és nyertem is. Az egy hónapi ellenségemet legyőztem. De megéheztem. Ott egy nyúl. Elbújok egy bokor mögé. Megvárom hogy közelebb jöjjön, és egyszer csak ráugrok. Megint győztem! Elbújok egy bokor mögé, és megeszem. Éljen a győzelem. Győzelem! Győzelem! Győzelem!

Otthon édes otthon

Álmos lettem sokat ettem. Eldöntöttem hogy keresek egy otthont. Megyek megyek mendegélek. Bokrok, fák, legalább 100 lyuk, de otthon, az nincs. Eszembe jutott a farkas. Vajon még itt van? Mióta arra ébredtem hogy minden száraz, akkor lehet hogy elment. De meg kell nézнем. Itt a szakadék. Az első leckém itt volt. Most ugyan úgy fogom át ugrani mint akkor. A régi szép idők. Átugrom megint. Bementem. Üres. Minden üres. Már elment. Itt fogok lakni. Este van, lefekszek, elalszom.

Helló!

Másnap reggel megint megéhezek. El indulok vadászni. Egyszer csak összeütközök egy másik rókával. Az a neve, hogy glória. Szia, én glória vagyok – mondja. Én meg ravaszdi. Vadászunk együtt – mondom. Jó – mondja. Egyszer csak lecsap egy villám. Egy feketeség leüvölt: elkaplak. Ki ez? – kérdezi Glória. Az ellenségem.

Futás

Indulj! Gyere utánam!- üvöltöm. Futunk. A felhő meg a nyomunkban. Az árokhoz érünk, átugrom. Glória megáll. gyere már!- üvöltöm. Nem megy. Miért nem? Én nem tudok ugrani. Nem tanítottak meg? Nem. Akkor csináld amit mondok. Fuss hátrébb. Dőlj hátra, de hagyd a mancsaidat ott, ahol vannak. Rugaszkodj el, fuss és ugorj.

Én mint tanító

És átugorja. Azt mondja hogy megcsinálta, átugrotta. Én is ezt mondtam amikor átugrottam. Én mint tanító.

Megint tükör

Futunk a házamhoz. Beugrunk. Oda üvöltök: fogd a tükröket, és rakd fel a tetőre.

Vége az ellenségnek

Sikerült! sikerült! sikerült! Vége. Vége van az ellenségnek. Hazakísérjelek?- kérdeztem Glóriától. Én nekem nincs otthonom. Akarsz nálam lakni?

Elértem a célomat

Igen. Igen, akarok.

Két év múlva

Nézd. Nézd az öt kölyköt – mondja. Nézd, az olyan mint én. Mindent megkérdőjelez – mondom.

Ravaszdi

Az lesz a neve hogy Ravaszdi – mondom.

Ha Klaudia

Ha Klaudia ezt látná. Biztosan büszke lenne rám. Ki az a Klaudia?- kérdi Glória. Ő az én nevelőm.

Megint vadászok

Egyik reggel megint itt vannak a vadászok. Az árok másik felén voltak. Most bosszút állok a szüleimért – mondom. Ne csináld!- mondja Glória. Bosszút állok – mondom mérgesen. És a kicsik?- kérdi.

Bosszú

Eszembe jut a felhő. Béna vagy füst – felüvöltöm. Itt terem. Elkezd villámolni. Elkezdek futni. Oda futok a vadászokhoz. El akarnak találni. Jön utánam a felhő. Belecsapott egy vadászba. A többi vadász elmenekül. Bosszú. Visszakapták.

Jóra fordul az életem

Visszamenten, összebújtunk és elaludtunk. Többé nem zavart semmi és senki.